

THE RELATIONSHIP BETWEEN CHINESE ENGLISH TEACHERS' CLASSROOM INSTRUCTIONAL PRACTICES AND STUDENTS' SELF-EFFICACY IN THEIR ENGLISH STUDY**WEIJIAN DONG 5436008 LAAL/M****M.A. (APPLIED LINGUISTICS)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: SONGSRI SORANASTAPORN, Ph.D.,
KARANSUPAMAS ENGCHUAN, Ph.D., YUWADEE TIRATARADOL, Ph.D.****ABSTRACT**

The purposes of the study were: 1) to investigate what types of instructional practices were used most in EFL classrooms in Lijiang Teachers' College, 2) to investigate how college students perceived their English teachers' instructional practices, 3) to investigate students' self-efficacy in English study, and 4) to determine whether any relationship existed between English teachers' instructional practices and students' self-efficacy in English study.

The population was 738 students and 53 English teachers at the English Department of Lijiang Teachers' College in Yunnan Province, China. The sample included 250 third-year students and three Chinese English teachers. They were selected by purposive sampling. The General Self-efficacy Scale, Self-efficacy Scale in English Study, and Survey of Students' Perception towards Teachers' Instructional Practices were used to collect quantitative data; while semi-structured interviews and classroom observations were used to collect qualitative data. Quantitative data were analyzed by using statistical techniques such as percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation. Qualitative data were analyzed by content analysis.

The major results were as follows: 1) Two major types of instructional practices were identified, namely, grammar-translation-based instruction and communication-based instruction. 2) Most students favored communication-based instruction and believed that grammar should only be taught when necessary. 3) Students were more confident in dealing with problems in life than in English study. 4) Communication-based instruction was found to be positively correlated with both the students' general self-efficacy and the students' self-efficacy beliefs in studying English ($r = .16$, $p = .03$ and $r = .17$, $p = .02$, respectively). However, the grammar-based English instruction was not significantly correlated with students' self-efficacy beliefs.

KEY WORDS: INSTRUCTIONAL PRACTICES/ ENGLISH STUDY / SELF-EFFICACY/ ENGLISH PROFICIENCY/ CORRELATION

196 pages

ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนในชั้นเรียนของอาจารย์สอนภาษาอังกฤษชาวจีนและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ

WEIJIAN DONG 5436008 LAAL/M

ศสม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ทรงศรี สรณสถาพร, Ph.D, กรัณศฤกษ เองถ้วน, Ph.D., ชวดี ธีรธาดล, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวิธีการสอนที่ใช้มากที่สุดในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ วิทยาลัยฝึกหัดครูลีเจียน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน 2) เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาวิทยาลัยฝึกหัดครูลีเจียนที่มีต่อวิธีการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษชาวจีน 3) เพื่อศึกษาความสามารถในตนเองของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ และ 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ประชากรทั้งหมดประกอบด้วยนักศึกษา 738 คน และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ 53 คนจากภาควิชาภาษาอังกฤษ ประจำวิทยาลัยฝึกหัดครูลีเจียน มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่างวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 250 และอาจารย์สอนภาษาอังกฤษชาวจีนจำนวน 3 คน กลุ่มตัวอย่างวิจัยเหล่านี้ได้มาโดยสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ส่วน ความสามารถทั่วไป ความสามารถในการด้านภาษาอังกฤษ และวิธีการสอนของอาจารย์ เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและการสังเกตการณ์ในห้องเรียน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการ วิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) วิธีการสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุดมี 2 ประเภท คือ การสอนแบบใช้ไวยากรณ์และการแปล และการสอนแบบเพื่อการสื่อสาร 2) นักศึกษาชอบวิธีการสอนแบบเพื่อการสื่อสาร และเชื่อว่า ควรสอนไวยากรณ์เฉพาะในตอนที่กำลังเป็นเท่านั้น 3) นักศึกษามีความมั่นใจในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันมากกว่าการแก้ไขปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษ 4) วิธีการสอนแบบเพื่อการสื่อสารมีความสัมพันธ์กับความสามารถในตนเองโดยทั่วไปและความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ($r = .16$ และ $r = .17$ และ $p = 0.02$ ตามลำดับ) แต่วิธีการสอนภาษาอังกฤษด้วยไวยากรณ์และการแปล ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในตนเองของนักศึกษา

คำสำคัญ: วิธีการสอนในชั้นเรียน ความสามารถในการเรียนโดยทั่วไป ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ